

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Szegedi Ítéltábla ... pártfogó ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - **I.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos I. r. és **II.rendű alperes neve** uo. lakos II. r. alperesek ellen kártérítés iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2007. szeptember 14. napján kelt 2.P.21.968/2006/25. számú ítélete ellen a felperes részéről 26. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

A felperes pártfogó ügyvédjének díját 6.000.-(Hatezer) Ft-ban állapítja meg, amelyet az állam visel.

Az ítélet megküldésével megkeresi az ítéltábla gazdasági hivatalát, hogy a pártfogó ügyvéd díját a felperes költségmentessége folytán az ellátmányból fizesse ki.

A fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes albérlőként költözött 1998. évben a II. r. alperes lakásába, ahol rövidesen élettársi kapcsolatot létesített a bérbeadó fiával, az I. r. alperessel. Kiegyensúlyozatlan kapcsolatuk fennállása alatt többször tettelegességi fajuló vita is előfordult. 2002. májusában az I. r. alperes bántalmazta veszekedés során a felperest, 2002. december 13. napján pedig a felperes olyan súlyos tettelegességet követett el az I. r. alperessel szemben, amelynek következtében a bíróság emberölés kísérlete miatt jogerősen elítélte.

A felperes keresetében 27.644.000.-Ft vagyoni és nem vagyoni kára, valamint 2002. május 10. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az I. és II. r. alperest egyetemlegesen. A II. r. alperessel szemben igényét arra alapította, hogy támogatta az I. r. alperes jogellenes magatartását.

Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Az I. r. alperes elismerte, hogy 2002. májusában néhányszor arcul ütötte a felperest, azonban tagadta, hogy a bántalmazás olyan mértékű lett volna, ami egészségkárosodást okozott.

Az elsőfokú bíróság 2.P.20.840/2005/21. sorszámú ítéletét a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.275/2006/4. sorszámú részítéletével a felperes nem vagyoni kártérítési keresetét elutasító részében hatályon kívül helyezte és e vonatkozásban újabb eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára utasította, egyéb, a vagyoni kártérítés elutasítását tartalmazó rendelkezését helyben hagyta. Iránymutatása szerint a nem vagyoni kárigény alapján a jogsértés nyomán beállott azon helyzetet, állapotot kell vizsgálni, amely a személyiségi jog megsértése következtében a felperes testi vagy lelki életminőségét hátrányosan változtatta meg. A felperes állította ugyanis, hogy 2002. májusában az I. r. alperes a fejét többször megrúgta, koponyasérülést és ennek következményeként a jobb arcfelén érzékkiesést szenvedett el. **Tanú 1** előtt az I. r. alperes elismerte, hogy megrugdosta a felperest, ezért az elsőfokú bíróságnak meg kellett volna hallgatnia az e körülményre bejelentett **tanú 2** és **tanú 3** tanúkat. Be kell szereznie a 2006. augusztusában végzett CT vizsgálat leletét és ezen adatok eredményétől függően indokolt lehet neurológus szakértő kirendelése annak megállapítására, hogy a bántalmazás következtében a felperesnél keletkezhetett-e maradandó egészségkárosodás.

A megismételt eljárásban a felperes nem vagyoni kárigényét 8.000.000.-Ft és járulékaira módosította. Az I. és II. r. alperes az alapeljárásban tett nyilatkozataikkal egyezően a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította, mert nem bizonyította azt, hogy az I. r. alperes olyan mértékben bántalmazta volna, amely összefüggésbe hozható jelenlegi egészségromlásával, illetve súlyos károsodást okozott. A vele korábban élettársi kapcsolatban élt **tanú 4** azt vallotta, hogy az I. r. alperest ismerte, néhány alkalommal látta **település 1-en**, de az élettársak közötti tettlegességről nem hallott. A felperes lánya, **/személy neve /** mentességi jogával élt és a vallomástételt megtagadta. A felperes kérte ugyan meghallgatni **tanú 2** és **tanú 3** tanúkat, azonban lakcímüket felhívás ellenére sem tudta megjelölni, ezért ezt a bizonyítási indítványt a bíróság mellőzte. A 2006. augusztusában végzett CT vizsgálati lelet alapján kirendelt igazságügyi orvosszakértő véleménye szerint az agyállomány vagy koponya csontjainak sérülés utáni vagy egyéb kóros eltérése nem mutatható ki, nem bizonyítható, hogy a felperest 2002. évben bármilyen maradandó agyállomány károsodást vagy csontsérülést okozó erőbehatás érte. Nem állapítható meg az sem, hogy mikori bántalmazásból származik a szubjektív fájdalomérzete és ennek valóságos volta esetén sem áll fenn olyan hátrány, amely mindennapi életében gátolná.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, kérve annak a keresetében foglaltak szerinti megváltoztatását. Előadta, továbbra is szabadságvesztés büntetését tölti, ami akadályozza a tanúk lakcímének felkutatásában, ezért nyilatkozata alapján kérte marasztalni az alpereseket.

A fellebbezés **megalapozatlan.**

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, ebből a bizonyítékok okszerű mérlegelésével megfelelő jogkövetkeztetésre jutott és ítéletét helyesen indokolta, ezért az ítélőtábla azt a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján hagyta helyben, utalva a Pp. 253. § (2) bekezdésére is.

A nem vagyoni kár a személyiségi jog megsértése következtében az emberi személyiség testi vagy lelki életminőségének hátrányos megváltoztatása (Ptk. 355. § (1) bekezdés). A jogellenes okozást és a kárt az eljárási szabályok szerint a károsultnak kell bizonyítania. A rendelkezésre álló adatokból, az igazságügyi orvosszakértői véleményből nem állapítható meg, hogy az I. r. alperes 2002. május hónapban tanúsított magatartása következtében a felperest egészségkárosodás érte. A II. r. alperes nem bántalmazta. A felperes által állított jogsérelem nem nyert bizonyítást.

A másodfokú eljárás során az I. és II. r. alperesnek felszámítható költsége nem merült fel, így erről rendelkezni nem kellett. A pártfogó ügyvéd díjazása a 7/2002.(III.30.) IM. rendelet 5. § (2) bekezdés b/ pontján alapul. A felperes személyes költségmentessége folytán a le nem rótt illetéket az állam viseli a 6/1986.(VI.26.) IM. számú rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a szerint.

S z e g e d, 2008. március 11.

Dr. Sággy László sk.
a tanács elnöke

Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró